

RNK/R 1968

88.268

HAVSÖRN

Det är ej tidigare känt att havsörn setts i Ramnästrakten. Därför blev förvåningen desto större då plötsligt en klar oktoberdag 1967 en havsörn visade sig i trakten.

Det var den 29 oktober, Bertil Ohlsson, Sören och jag hade en utflykt med ungdomssektionen. Vi befann oss på västra sidan om sjön Toren, och som uppskjuten ur skogen på motsatta sidan styr plötsligt en stor fågel ut över sjöns vatten, tar några tunga vingslag och seglar in över skogen mot Ramnäs. Avståndet till örnen var endast ca: 50 meter.

Några dagar därefter rapporterar Bertil Eriksson att han iakttagit havsörn i Glåpen.

Den 4 november åker jag dit tillsammans med ett par småpojkar. Vi vandrar ut på udden i östkanten och spanar därifrån ut över en vindpiskad sjö. Efter västra stranden fiskar storskrakar i en flock på ca:400 fåglar. Efter någon timme visar sig så en örn i lufthavet nordväst om sjön, och strax därefter åter en. De flyger sedan omkring och har uppvisning, ibland seglande högt upp i skyn, stundom vilande i någon tall på västkanten, men mestadels flygande lågt över vattnet där skraken fiskar, roende med vingarna som stora fiskgjusar.

Nästa gång jag träffar havsörnen är den 6 april 1968. Jag vistas på inägan vid Aldersstugan. Vita moln jaga fram underden blå rymden av västanvinden. Jag hör så ormråkars skrin från skyn, ser upp och får snart in fyra vråkar i kikaren cirklande in mot centrum. Och så plötsligt mitt bland vråkarna får jag se örnen. På utbredda orörliga vingar låter han vinden föra sig mot öster och in över Ramnäs.

Senaste mötet med havsörn var den 13 oktober. Vi hade varit upp till Gussjön på förmiddagen, och åkte så på eftermiddagen med till stranden av Fläcksjön vid Braheholmen.

I det grå vädret får vi snart se en stor fågel flygande över Näset och vidare ut mot sjön. Den store flyger sedan flera vändor över sjöns övre del, stannar och ryttlar och vilar stundom i något avlägset träd, hela tiden förföljd av en flock kråkor.

Alla havsörnar jag mött i Ramnästrakten har varit ungfåglar.

Det är svårt att se någon annan orsak till havsörnens uppträdande i Ramnästrakten om hösten än att den gärna följer i kölvattnet på storskrakarna. Det är allmänt känt att ett stort antal storskrakar rastar i Glåpen varje höst, och hösten 1967 vistades havsörnarna där i ett par veckors tid. Men så en dag var skrakarna borta och med dem de stora örnarna.

H. Eriksson

OM RINGMÄRKNINGAR

Under åren 1955 - 1957 ringmärkte jag fåglar för Riksmuseets räkning. Åtskilliga individer av ett flertal arter fick sina ringar, men återfynden blev mycket sparsamma. Ett par återfynd kan dock kanske vara värda att nämnas i denna årsskrift. Båda fynden gäller fiskgjusar.

Tillsammans med Bertil Eriksson besökte jag den 25 juni 1955 ett fiskgjusebo på Kyrkbyskogen. Bertil, som i motsatts till mig alltid tillhört de viga, åtog sig att klättra upp till boet och kontrollera antalet ungar samt ringmärka dem, om de var stora nog.

Det var två ungar i fiskgjusens grenborg, modiga krabater, som kastade sig på rygg och visade klorna. De fick varsin ring kring ena tarsen, varpå vi rasht skyndade därifrån, för att låta den oroliga fiskgjusehonan titta till sina små.

Efter dryga två år darr så ett brev från Riksmuseet ned i postlådan. Där stod att den ene av de båda ungarna "anträffats den 3 okt. 1957 nära Ferrara,

Emil
två
År
bo.
märk
Bl
med
den
fåge
Nä
som
hade
fyra
år b
Ti
kom
som
sänd
medi
att
på f
Sm
var
Ches
Engl
bofi
föra
Nä
märk
mot
häcks